

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

sine ingenti horrore non possit. Multò tamen periculosior ille est status cum tepiditas ipsa latet, & tepidus eam non agnoscit, nec talem se esse putat. Is enim non aduertens eo deuenit, vt etiã amissa charitate, adhuc se iustum reputet; nec cogitet de lethali morbo, quo affectus est, & quem non nouit remedio aliquo repellendo. Et de his dixit Ecclesiastes: *b* *aliquos impios, qui ita securi sunt, quasi iustorum facta habeant.* Existimant enim opera sua esse bona: quia eorum cæcitas hanc eis adfert falsam securitatem. Et hæc tepiditas est etiam multò perniciosior in Prælato: qui neque est qui illum moneat, aut stimulet. Quid si excæcatus est à superbia: quomodo poterit esse dux aliorum? Quomodo aliorum defectus agnosceret, aut eos poterit cum fructu reprehendere? Dicit enim ei Saluator: *c* *hypocrita, eijce primùm trabem de oculo tuo: & tunc videbis eijcere festucam de oculo fratris tui.* Trabs in oculo (ait S. Bernardus) est superbia cæca, quæ in Prælato prædominatur. Appellatur autem hypocrita: quia ostendit se habere, quod non habet; & videtur videre, cum sit cæcus. Quare nisi illam amoueat trabem, malè poterit videre; & subditorum peccata corrigere, quæ sunt quasi festucæ, si cum ipsius peccatis conferantur.

§ I.

AD HÆC damna & pericula præuenienda valde aptum est documentum & consilium Christi D. N. huic Episcopo propositum, cum dixit: *a* *suadeo tibi, emere à me aurum ignitum, probatur vt locuples fias.* Vtitur autem verbo, *suadeo*, cum potuerit dicere: *iubeo*, vt superbus Prælati discat modestiam, qua debeat agere cum suis subditis, præcipiè senioribus: cum videat se ita à Christo ipso tractari. Quemadmodum S. Paulus dixit Philemoni: *b* *quamuis multam fiduciam habeam in Christo Iesu imperandi tibi, quod ad rem pertinet: propter charitatem tamen magis obsecro.* Sic enim plus obligant subditos, vt ipsis se subijciant & obediant. Idem etiam verbum *suadeo* insinuat: quando subditi aliqua deceptione laborant, sicut hic Episcopus: non expedire rem ipsam nudè præcipere: difficile enim iudicium proprium subijciant, & potius resistent præcipienti. Ac proinde expedit bonis rationibus capaces eos reddere, & suadere, quod expediat illis id facere, quod proponitur. Cum enim intellectus sit capax ac deponit suam deceptionem: facilius voluntatè allicit, & impellit ad eequendum quod iubetur. Et hoc facit Dominus noster internis suis illustrationibus & inspirationibus: quæ primùm solent intellectum commouere, vt capiat & approbet bonum, quod ei ostenditur, & tunc voluntatem etiam permouent, ad idem amandum, & efficaciter amplectendum.

QUOD autem tepido huic Episcopo suadet, est: vt ab ipso emat aurum charitatis, quæ illi deerat. Quænis enim c *gratia & charitas, gratias & abf-* qui propriis meritis homini dentur: propterea enim appellatur gratia, vt dicitur

b *Eccles. 8.*
14.

c *Matth.*
7.5.

a *Apoc. 3.18*

b *Ad Phil.*
lem. 8.

c *Rom. 11.6.*

vt dixit Apostolus: tepido autem dicitur, vt illam emat, deponendo tepiditatem; & vt intelligat: aliquid ipsi esse faciendum ex parte sua, vt ad gratiam recipiendam disponatur. d. *Quae dispositio coniuncta meritis Christi erit pretium, quo illa comparatur: non ex eo quod habet ex parte nostra; sed ex eo, quod ibi est ex meritis: & e pretio sanguinis Iesu Christi: quod est ingens e precium quo fuimus redempti, nobisque comparauit gratiam & charitatem quibus iustificamur.* Ad hæc cum tepidi amiserint sitim ac desiderium bonorum spiritualium, & profectus in eis: suadet vt illa comparent precio desiderij ac sitis ea obtinendi. Ad eod. enim Deus noster propendet ad sua dona largienda: vt reputet pretium eorum desiderium & preces & orationes. quas ad ea impetranda multiplicamus. Et hoc modo explicat S. Gregorius Nazianzenus illud Isaie: *f omnes sitientes venite ad aquas: & qui non habetis argentum properate, emite, & comedite: venite, emite absque argento, & absque vlla commutatione vinum & lac.* O diuinæ liberalitatis celsitudinem! Bonum hoc, inquit, etsi ad eod. sit magnum: proponitur tamen tibi quasi venale, vt illud compares precio tantum voluntatis. Appetitionem ipsam Deus argenti precij loco habet: sitit sitiri, bibere cupientibus, potum præbet: cum à Deo beneficium petitur, beneficio ducit; iacundius dat, quam alij accipiunt. Ac propterea desiderium beneficiorum eius pro precio eorum accipit, quo illa quodammodo soluius.

NON tamen satis sibi esse reputat Deus, quod dixerit huic EPISCOPO: *eme à me aurum, sed addit auri præstantiam, cum dicit: ignitum & probatum.* quo docere eum voluit, charitatem Praelatorum debere esse valde perfectâ; & ad instar ignis duas conditiones habere, vt semper scilicet in sum tendat, & comburat, & in se conuertat quicquid ad ipsum accedit. Semper enim feruere debet desiderio proficiendi, & ascendendi ad contemplationem, & amorem rerum cœlestium; & studendi accedere & inflammare subditos suos hoc igne, vt & illi hoc amore ardeant. Sed quoniam in feruore toler esse deceptio, addit. *probatum*, studendo (vt dixit APOSTOLVS) *exhibere se ipsum in omnibus sicut Dei ministrum in charitate non ficta, sed pura absque finis alicuius terreni admixtione.* Denique idem est dicere, vt emat aurum ignitum & probatum, atque dicere, vt contendat esse quasi vnus ex Seraphinis: quorum qualitates superius retulimus. Hac charitate sibi comparata, Praelatus, qui diuitem se existimabat, cum esset verè pauper, euadet verè diues, & obtinebit vestimenta candida & pretiosa reliquarum virtutum ac donorum, charitatem ipsam comitantium: quibus præteritam operiens nuditatem, remanebit pulcher, & splendidus exercitio sanctorum operum. Si enim in Pontifica-

de. 3. 24.

c. 1. Petri.
1. 18.
c. 1. Corin.
6. 20.Orati. in S.
Baptis.
Isai. 55. 1.g 2. Corin.
6. 4.C 6. &
Tract. 3 c. 2.

libus celebraturus diuina mysteria, corpus induit pretiosis ac splendidis vestibus: multò magis erit rationi consentaneum, vt pretiosis hinc virtutum vestimentis exornet animam: vt ita Dei oculis placeat, & hominibus, bona eius opera cernentibus.

4
i. Pars. Pa-
stor. c. 11.

DE NIQVE iubet Christus Episcopum *collyrio inungere oculos, vt videat*, & ita curetur à cæcitate, qua laborat. Collyrium hoc air SANCTVS GREGORIVS esse meditationem verborum Dei, & executione operum, ad que illa instigent, & nominatim ad mortificationem passionum. Attenta enim hæc consideratio, instituta purâ intentione ac desiderio inueniendi veritatem, quæ ad proprium remedium maxime confert: illustrat oculos animæ, vt videat ac penetret, quod antea tanquam cæcus videre non poterat. Primum enim deprehendit suam paupertatem, nuditatem, ac miseriam; & agnoscit cæcitate, qua laborabat; afficitur pudore, atque ideò sese demittit & humiliat. Ac propterea dixit RUPERTVS: humilitatem esse collyrium quod remouet nubesculas ex oculis, sicut h lutum quo Christus Dominus noster visum reddidit cæco nato.

12 c. 3 Apoc.

h. Ioan. 9. 6.

i Tobie 11
13.

Additque idem RICHARDVS: collyrium esse amaritudinem & hietum pœnitentiæ, quæ lacrymis purgat humorem peccatorum, ac passionem, reddiditque oculos claros ac perspicuos sicut i felilius piscis, quo Tobias leniuit oculos Patris sui, & eius cæcitas fuit curata. Sed tam humilitas, quàm pœnitentia oriuntur ex meditatione ignem hunc excitante, & nominatim cognitionis sui ipsius, & Christi Redemptoris nostri, & laborum ac cruciatuum, quos in sua passione pro nostris peccatis sustinuit. Cuius fel & acetum, & reliquæ acerbitates si per meditationem applicentur oculis spiritus, illos clarificant, & ab eis remouent trabem superbiæ & vanitatis tumorem: quia adferunt pudorem ob præcedentem tepiditatem; & maiorem addunt animum, adferuenter in posterum agendum. Propterea enim Propheta nomine huius Domini dixit: k recordare paupertatis, & transgressionis meæ, absint hij & fellis, & mox responder: memoria memor ero, & tabesceat in me anima mea, hæc recolens in corde meo. Ideo sperabo, in Deum meum, à quo veniet mihi auxilium.

k Thren. 3.
19.

§ II.

5
S E D ne silentio prætereamus admirandum modum corripitiositatepidos, & alios peccatores, quem CHRISTVS DOMINVS NOSTER hoc loco nos docuit. Primum enim aperuit huic EPISCOPO eius defectus distinctè & ordine suo, dicens ei quàm falsam de se haberet opinionem, cum existimaret